

A TERMÉSZETFELETTI ISTEN

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2024. január 28.

Nagyon örülök annak, hogy itt állhatok előttetek, és ma is szolgálhatok felétek Isten Igéjével. Szíven buzog nagyon régóta a téma, és ezzel kapcsolatosan szolgáltam is felétek az elmúlt két alkalommal az előző év utolsó, és az idei év első vasárnapján. A Szent Szellemmel, az Ő megismerésével kapcsolatosan szeretnék ma is prédikálni, tanítani. Szeretnék sok Igét előhozni, és hogy együtt tanulmányozzuk Őt magát, mint személyt, hogy mélyebb megértést kapjunk az Ő munkáiról, az Ő jelleméről, az Ő személyéről, az Ő milyenségéről, arról, hogy ki is Ő valójában.

Ki az, aki először van itt most, aki soha nem volt még közöttünk? Vagytok egy páran, akik nem olyan túl régóta jártok, és olyanok is, akik régen voltatok, de most újra itt vagytok. A Szent Szellemtől ti is, és mindannyian hallottunk már valamilyen mértékben. Ugyanakkor a keresztény egyházban, a keresztény világban, az Eklézsiában rendkívül nagy a homály, vagy sötét folt az Ő személyével kapcsolatban, mert egy olyan harmadlagos személynek, vagy harmadlagos valakinek, vagy valaminek gondolják Őt a keresztények, aki nem egyenértékű az Atyával, vagy Jézussal. Sok keresztény szemében az Atya ül a trónon, és nehéz Őt elképzelni, de talán egy ősz, öreg ember, aki ott irányítja a dolgokat, Őneki alá van rendelve Jézus, aki az Atyánál kisebb, és aztán a harmadik a sorban, utoljára a Szent Szellem, aki hát ott van, és valamit csinál, de Őt kevésbé ismerjük. Csóváljátok a fejeteket, hogy nem-nem, nem így van! Igen, ti ismeritek, hogy nem így van, de nagyon sokan a keresztény világban ezt így gondolják és így hiszik.

Ma szeretnék arról beszélni, hogy ez mennyire, de mennyire nem így van. Hogy mennyire nagy az egység az Atya, a Fiú és a Szent Szellem között, hogy mennyire más az Ő személyiségük, hogy fogalmazzak így, de mégis oly mértékben egységben vannak, hogy a Biblia azt mondja, kijelenti, hogy egy Isten van, akiben mi hiszünk. Egy Isten. Nem egy hármasság Isten, nem egy többistenhit a keresztény hit, hanem egyistenhit és természetesen oly mértékben összekapcsolódik az Ő jellemük, a tulajdonságuk, hogy egyek, de mégis egy picit a funkció, vagy feladat eltér. Nehéz erről beszélni, mert az elme ezt nehezen fogadja be, hogy három különböző, mégis egy. Hogyan lehetséges ez? Szóval a Szent Szellem természetfeletti. Isten önmagában természetfeletti. Amit mi kereszténységnek hiszünk, nevezünk és akarunk tudni, az önmagában természetfeletti és amikor a természetfeletti Istenben hiszünk, a természetfeletti Istent szolgáljuk és a természetfeletti erőben akarunk járni, akkor tudnunk kell azt, hogy ez a természetfeletti erő, ez nem csak a korai tanítványoknak állt rendelkezésre, nemcsak csupán egy-egy kiválasztott próféta volt az ószövetségben, akinek ez adatott, hanem az újszövetségben nekünk ígéretünk van arra, nemcsak arra, hogy a kiválasztottakra rászáll, az elhívottakat majd valahogy elkapja, és akkor tőlük függetlenül majd valamit csinál rajtuk keresztül. Nekünk ígéretünk van – Jézus mondta –, hogy az Atya elküldi a Szent Szellemet nektek.

És bennetek fog lakni, és veletek fog maradni, és elvezérel titeket és ott van bennetek ugyanaz a Szent Szellem, ugyanő, aki az Atyának Szelleme, aki az Istennek a Szelleme, aki a Jézusnak a Szelleme, aki ott lebegett a vizek felett a teremtéskor, akinek az ereje valóságba hozta mindazt, amit a teremtett világban látunk, ugyanő van bennünk. Ha ez csupán egy vallásos frázis a mi elménkben, ha csupán ez egy ilyen vallásos gondolkozásmód, hogy hát Atya, Fiú, Szent Szellem, meg keresztet vetek, meg Ő a harmadik, és meg tud szomorodni, meg mit tudom én, meg egy-két dolgot tudok róla olvasni, és ennyiben kimerül a dolog, akkor nagyon nehezen fog megnyilvánulni bennünk és közöttünk az az erő, amit Ő akar, hogy megnyilvánuljon, amire el vagyunk hívva, hogy abban járjunk. Ha kivesszük a csodákat, ha kivesszük a jeleket és az erőmegnyilvánulásokat, ha kivesszük a természetfelettit az egyházból, ha kivesszük a gyülekezetből, ha kivesszük a kereszténységből a valódi természetfeletti dolgokat, akkor degradáljuk saját magunkat, leminősítjük saját magunkat egy etikai, vagy egy szociális klubba, ahol összejönnek az emberek, és bizonyos erkölcsi törvényszerűségek alapján próbálják igazgatni az életüket, és próbálják a másik felé, meg akár a világ felé kommunikálni azt, hogy így és így kell viselkedni meg élni, mert ez a méltó Istenhez.

Ezek mind-mind igazak lehetnek a szónak a jó értelmében, de a természetfelettit nem vehetjük ki, mert különben olyanná válik egy keresztény közösség, mint egy nyugdíjas klub, ahol horgolnak a nénik, vagy mint egy horgász klub, ahol összejönnek az emberek, és csomókat kötnek a horogra, vagy mint egy sport klub, ahol összejönnek az emberek, és edzenek és jókat beszélgetnek és akkor a gyülekezet meg egy klub, ahol összejönnek az emberek és beszélgetnek Isten Igéjéről.

De nem ugyanaz a kettő, nem egy szinten van, mert van valami, ami kiemel minket mindenki közül, és ez a természetfeletti Isten. Aki azt akarja, hogy ebben a természetfeletti járjunk, éljünk, hogy ezt megtapasztaljuk, hogy ne gondoljuk azt, hogy nekünk csak ennyi adatott. Ennyi van, és nem tudom, hogyan kell ezt elérni, nem tudom, hogy amiről beszél a pásztor, az igazából micsoda. De tudod, ha elhiszed az Igét, és tudod azt, hogy van valami kincs elrejtve benned, akkor meg fogsz tenni mindent annak érdekében, hogy azt a kincset megtaláld ott valahol magadban, hogy keresd, hogy kutasd, hogy felásd azt a kertet, ami a szíved. Tudod, ha azt mondom neked, hogy a kertedben el van ásva öt kiló arany valahol, és ez tuti biztos, akkor mit csinálsz? Hazamész, és addig ásod a kertedet, olyan mélyre ásol, amíg meg nem találod. Így van? Ha elhitted és valóban komolyan gondolod ezt. Ha nem hiszed el, vagy nem gondolod komolyan, lehet, hogy elkezdted, de aztán húsz, vagy harminc centi után feladod. Á, nem találtam meg! De ha komolyan gondolod, ha nincs is ásód, akkor egy kanállal egy méter mélyen felásod a kertedet, ha tudod, hogy van egy kincs elrejtve nálad. És a Biblia azt írja, hogy van kincs elrejtve benned és Ő a Szent Szellem. Addig kell keresned, addig kell kutatnod, addig kell mélyre ásnod, amíg meg nem találod, amíg felszínre nem tudod hozni, amíg áldásoddá nem válik, amíg be nem tölti azt a funkcióját, amiért Ő küldetett neked.

Nem a lustáknak van ez. Nem azoknak, akik kényelmesek. Nem a vallásos gondolkozásúaknak, hanem azoknak, akik komolyan gondolják a hívő életet és tudod, akik komolyan gondolják a hívő életet, megtalálják ezt, és járnak a gyógyulásban, járnak az áttörésben, járnak a bővülködésben, és járnak abban, hogy látják azt, hogy megváltozik az emberek élete. Nemcsak a sajátjuk, hanem azoké is, akik körbeveszik őket, vagy akik felé szolgálnak. A legnagyobb ár, amit fizethetsz te ezért, mert amúgy ezt ingyen, ajándékba kaptad, az, hogy az idődet odaszánod erre. Ezt nem tudod megvásárolni, a Szent Szellemet ajándékba kaptad. Ő ajándék, de ahhoz, hogy Ő megnyilvánuljon, hogy megértsd Őt, hogy felismerd Őt, ehhez neked azt az árat kell megfizetned, hogy saját magadat háttérbe szorítva, a saját énedet, az egodat, és az idődet rászánva keresed és kutatod. Olvasod, hallgatod, tanulmányozod, kérdezed és nem nyugszol addig, amíg meg nem találtad.

Sokan elkezdték ezt, aztán mivelhogy azt gondolták, hogy az az arany a kertjükben csak egy olyan 30-40 cm mélyen van, ezért, amikor elérték ezt a szintet, abbahagyták. Találtak egy-két morzsát, találtak egy-két aranyláncnak a kicsi kis láncszemét itt-ott elszórva, de az igazi nagy érték az mélyen van. Úgyhogy ehhez idő és erőfeszítés kell, és mégis ajándékként van ott a kertedben. Mégis ajándékként van ott a szívedben, de neked kell kiásnod! Ezt nem fogja Isten kiásni helyetted, nem fogja a pásztorod sem, a melletted lévő sem. Azt mondja a Példabeszédekben, talán a 13-as fejezet, de nem vagyok ebben biztos, hogy a bölcs embernek a szíve olyan, mint egy kút és a bölcs férfi, a bölcs ember azt a mély kutat kimeri, felszínre hozza. A vizet onnan mélyről felszínre hozza. Nem tudom, nyáron, amikor hűsölésre van szükséged, amikor nagyon meleged van, amikor nagyon lever a víz, amikor kitikkad a szád, akkor milyen víz esik neked jól? Az a víz, ami pocsolyában van a felszínen? Vagy az a mélykúti víz, mélykúti fehér, ahogy hívtuk gyerekkoromban, az a mélykúti hideg, hűvös víz, az esik jól, nem? Annyira sokan szeretnék a mélykúti hideg vizet meginni úgy, hogy az a pocsolya szintjén legyen. Miért nem, miért nem, miért nem vagyok megáldott? Hát szánd rá az idődet, az energiádat! Ez egy nagyon-nagyon jó pont számodra, hogy ma itt vagy, hogy ezt most ma hallgatod. Ez a kezdő lépés, és ezért egy nagy-nagy dicséret jár nektek, mindannyiőtoknak, de ne elégedjete meg ezzel! Ne elégedj meg azzal, hogy hallod ezt az üzenetet. Itt a pásztor, már majdnem ugrál a színpadon, mert neki ebből van valami megértése és akkor abból majd merítetek. Ne belőlem merítsél! Van neked nálam sokkal jobb, akiből meríthetsz! Halleluja!

Az üzenet, amit mi hirdetünk, az üzenet, amit prédikálunk, az Evangélium is önmagában természetfeletti. A lényege az, hogy higgy, és üdvözlés!

Kegyelemből van üdvösség, hit által. Ez az Evangélium lényege. Nem kell ezt igazából nagyon színeznünk, a lényeg ez. Ez az örömhír, hogy nem érdemled meg, mégis megkapod. Dicsőség Istennek!

Minél többet tudsz erről, minél több a kijelentésed, a valódi megértésed erről, ezt annál könnyebben tudod kifejezni a saját magad számára is, és mindazok felé, akik felé ezzel az üzenettel szolgálsz. Mert mindannyiunknak ez a feladata, hogy az üdvösségnek ezt az egyszerű üzenetét hirdessük. A szomszédnak, a munkatársnak, a rokonnak, vagy bárkinek, aki felé a Szellem indít. Ezt neked tudnod kell! Ha nincs hit a szívedben Jézus felé és a test meghal, akkor nincs üdvösség. Ha pedig az életében valaki döntést hozott Jézus mellett, akkor üdvözl. Ennyire egyszerű. Amikor pedig meghalt valaki, akkor már nem imádkozunk az üdvösségéért. Tudod, hogy hány és hány ember jött már oda hozzám ezzel? Meghalt az X. Y. és imádkozunk az üdvösségéért. Nem imádkozunk azoknak az üdvösségéért, akik meghaltak. Az élők felé hirdetjük az üdvösség üzenetét. Lehetőséget ad Isten rajtunk keresztül arra, hogy elfogadják Jézust. Addig van az embernek reménye, amíg van benne lélegzet, főleg, ha az ember újjászületett, és így vetette le testét, így halt meg, akkor ez egy örömteljes dolog az ő életében. A rokonságnak, akik itt maradtak, nekik meg a hiány, egy fájdalmas dolog.

A hitéletünknek a természetes velejárója az, hogy a természetfölöttiben járunk, legalábbis annak kellene lennie. Mit gondoltok erről? A hitélet természetes velejárója a természetfölötti. Jézus életét központi helyen határozta meg az, hogy a természetfölötti dolgok végigkísérték a szolgálatát. Lépten-nyomon, amerre járt, csodák történtek. Lépten-nyomon olyan dolgok történtek, amelyek a természetes dolgok ellenére, a természet rendjét megállítva, felborítva történtek. Történtek olyan dolgok, amelyek ellene mentek a fizikai dolgoknak, és a vak szeme megnyílt. A lepra egy érintésre elmúlt és a halott kikelt a sírból és ezek csak a leglátványosabbak a sok közül. Ő még azt is tudta, hogyha valaki körülötte valamit gondolt, hogy mit gondolnak azok az emberek. Sokszor az is megnyilvánult, mert a Szent Szellem kijelentette ezt a számára. Szolgálatának hatása nem földi természetű volt, hanem a Szent Szellem vezette Őt sikerre. Kevesen hiszik a keresztények közül, hogy mi ugyanígy járhatunk a Szent Szellemben és a Szent Szellemmel, mint Jézus. Kevesen hiszik azt, hogy ez nekünk is adatott, és mivel az emberek ezt nem hiszik, mert erről nem hallanak és ezen nem gondolkoznak, ezért nem is működik a számukra. Azért van most erről szó többek között, hogy hit ébredjen benned azzal kapcsolatban, hogy van több, mint amit eddig tapasztaltál, lehet messzebbre eljutni.

A Szent Szellem személye sokak számára egy titok. Egy olyan rejtély, ami homályos ködfoltként van az emberek megértésében. Ez addig van így, amíg meg nem ismerjük Őt. Jézus nagyon jól tudta, hogy a megváltás munkája után, amikor Ő bevégezi azt a munkát, amire Ő följánlotta magát, amire az Atya elküldte Őt, nagyon jól tudta, hogy amikor fölmege a mennybe, amit Ő tett itt a földön, Isten királysága bemutatását, ezt az Ő tanítványainak tovább kell csinálniuk. Tovább kell majd nekik vinni. Mert a megváltás nem csupán abból állt, hogy Jézus meghalt a kereszten, feltámadt a halálból – ismerjük a történetet –, és akkor itt befejeződött minden, és akkor vége az időkorszakoknak, és mindennek vége. Ez már kétezer éve történt, és még mindig itt vagyunk a földön. Az Egyháznak van egy feladata, és amikor Jézus a feltámadása után felment a mennybe, akkor tudta azt, hogy az Egyház, az Ő Teste, a tanítványok, és a tanítványok tanítványai, és a tanítványok tanítványainak a tanítványai, és ezt így végigvezetve akár eljutva a mai napig hozzánk is, szükségünk van arra az erőre, amire Neki is szüksége volt. Ami által Ő is tette ezeket a csodákat. Ami által Ő is véghezvitte Isten akaratát. Erről olvassuk a János evangélium 14. fejezetben a 12. versztől:

János 14,12–17. 26–27.

12. Bizony, bizony mondom néktek: Aki hisz énbennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek.

13. És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban.

14. Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt.

15. Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok.

16. És én kérem az Atyát, és más Vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké.

17. Az igazságnak ama Szellemét: akit a világ be nem fogadhat, mert nem látja Őt és nem ismeri Őt; de ti ismeritek Őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad.

Ugyanebben a fejezetben a 26-os és a 27-es verset is olvasom:

26. Ama Vigasztaló pedig, a Szent Szellem, akit az én nevemben küld az Atya, Ő mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek.

27. Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!

Nagyon közismert Igék ezek. Sok Igével pontosan ez a baj, hogy olyan közismert az elménkben, sokszor hallottuk és, ha valamiről sokat hallunk, persze, elhisszük, de igazából a felületes ismeret és a felületes tudás megakadályoz bennünket abban, hogy a mélyére ássunk. Nagyon sok igevers van, amik ilyen közismert igeverssek, amik igazán nem élnek mélyen az Eklézsiában, a Gyülekezetben, a hívők életében, a mi életünkben. Egy másik közismert Ige az Apostolok cselekedeteiből, amikor is Jézus feltámadt a halálból, negyven napig beszélt a tanítványoknak Isten királyságáról. Tanította őket. Egészen pontosan nem tudjuk, hogy mi hangzott ott el abban a negyven napban, sok feljegyzés erről nincs, de a negyven nap végén, mielőtt elment volna, azt mondta:

Apostolok cselekedetei 1,8.

8. Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Szellem eljön reátok; és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában, és a földnek mind végső határáig.

Vesztek erőt. Itt azt is jelenti a „tanú” szó, hogy bizonyíték. Tehát lesztek nékem a bizonyítékai annak, hogy amit én csináltam, amit én mondtam, amit képviseltem, az igaz. Az én tanúim lesztek. Az én bizonyítékaim lesztek ti. Nem a saját képességeitekből, nem a saját magatok erejéből, hanem abból az erőből, amit a Szent Szellem biztosít a számotokra. A Szent Szellem teljessége, a Szent Szellem befogadása, és a Szent Szellemmel való újra és újra betöltekezés. Ez nem ugyanaz, mint amikor a Szellem újjászüli a szívet, és belekeresztel minket Krisztus Testébe. Amikor újjászületünk, az nem más, mint, hogy a Szent Szellem Krisztus Gyülekezeti Testébe, Jézus Krisztus Testébe – el tudunk képzelni egy testet – beletesz minket. Az újjászületés által belekerülünk.

Az ezt követő megtapasztalás az, amit itt olvastunk, hogy „vesztek erőt”, és utána már Jézus keresztel meg minket a Szent Szellemben. A Szent Szellem ereje képessé tesz minket arra, hogy azokban a teljességekben járjunk, amelyek mind tényként, mind ígéretként ott vannak a Bibliában. Dicsőség ezért Istennek! A János evangélium 3,16 közismert igevers. Rendkívül fontos igevers. Az előtte és utána levő igeverset is sokan ismeritek és tudjátok. Talán az egyik legcsodálatosabb igevers, ami kifejezi Isten szívét, hogy Ő mennyire szeret minket.

János 3,16.

16. Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Örök életet nyerjen. Az Atya azért adhatta oda a Fiát, Jézust, ugye azt olvassuk, hogy az Atya adta oda a Fiát. Odaadta a Fiát. Azért adhatta oda, mert Jézus erre felajánlotta magát. Nem úgy adta oda az Atya a Fiát, hogy Jézus nem akarta ezt. Hogy a Fia ellenére. Hogy márpedig mész, és lelklek innen a mennyből, ha akarod, ha nem! Márpedig meghalsz értük! Nem tette volna meg ezt az Atya, ha Jézus erre nem ajánlja föl magát. Jézus azt mondta, hogy itt vagyok én, küldj el engem! Én leszek az, aki ezt megteszem. Az Atya így elküldte a Fiát. Jézus a testben megjelent Isten. A testben megjelent Ige. Az isteni erejéből kiüresítette magát. Hasonló hústeste volt, mint a tiéd, a miénk, de a természetes emberi erejéből nem lett volna képes arra, hogy a megváltás munkáját bevégezze. A természetes tehetsége, a természetes odaszántása, a természetes képessége kevés volt ehhez. El tudom képzelni, ahogy a nagy mennyei tanács összegyűlt, az Atya, a Fiú és a Szent Szellem, ahogy ezt az Atya hallotta a Fiától, hogy fölajánlja magát – nem biztos, hogy így történt, csak próbálom ma ezt valahogy lefesteni, hogy könnyebben feldolgozható legyen – és ott van a Szent Szellem, aki azt mondja, hogy elmegyek én is és én leszek az, aki segítségére leszek Jézusnak, hogy Ő ezt meg

tudja csinálni. Az én erőm lesz az, amely véghezviszi az Atyának és Jézusnak az akaratát. Az én erőm lesz az, ami meg fogja olajozni ezt a munkát.

Mi volt az, ami népszerűvé tette Jézust? Mi volt az, ami miatt Jézusnak nagyon nagy hatása volt már abban az időben is az emberekre? Csodálatos kezűgyessége volt és ácsként megtanulta az apjától, hogy hogyan kell asztalt, széket, padot készíteni? Vagy lett volna neki valami különleges ékesszóló beszéde? Vagy olyan modell alkata lett volna, mint ahogy néhány film, vagy festmény ábrázolja Őt, mint egy celebet és azért követék Őt, mint ahogy manapság követik ezeket a celebeket az emberek?

Nem, hanem azért, mert az erő, az erőmegnyilvánulások, a jelek, a csodák bizonyosságot tettek arról, hogy valóban Ő az a Messiás, akiről az Ószövetség prófétái beszéltek. Ő valóban az az ember, az az Isten, az az Istenember, az a Messiás, akit az Atya megígért Izrael fiainak. Nem akkor kezdte el a Szent Szellem Jézus támogatását és a munkáját, amikor Jézus a testben megjelent kis csecsemőként.

A Szent Szellem a kijelentés Szelleme, Ő tudja az emberek szívében az igazságot kinyitni és felszínre hozni. Azt gondolod, hogy ez akkor történt először, amikor megszületett a jászolba fektetve Jézus és a pásztoroknak megjelent és akkor jöttek a távol-keleti bölcsek és akkor a Szent Szellem mozdult? Nem, a Szent Szellem már a teremtés után az első próféciaiban mozdult. Már Mózesnek a prófécia szaván keresztül kijelentette az emberek szívébe, hogy jön majd a Messiás. Ezekről szólt, lehetne sorolni Ésaíason keresztül, Jeremiáson át szinte az összes prófétát. A Szent Szellem ereje megnyilvánult sok-sok más dologban is, de már akkor kijelentette azt Jézusról, hogy el fog jönni az, aki az üdvözítője lesz a világnak.

A kijelentések, próféciaik nem a próféták fejéből pattantak ki. Főleg azért nem, mert nagyon-nagyon sok kijelentés teljesen szembe ment az akkori korról, az akkori meggyőződéssel, világnézettel, az akkori vallásos tudománnyal és ismeretekkel.

Amikor Joel prófétálta azt, hogy lesznek idők, amikor kitöltetik a Szent Szellem minden testre és prófétálnak a ti fiaitok és lányaitok, véneitek látásokat látnak és álmokat álmodnak – ez abban a korban a vallásos ember számára egy olyan botránykő volt, ami miatt akár halálra is követhették volna őt. Mert ez az ószövetségben nem volt így valóságosan jelen, hogy a Szent Szellem mindenkire leszállt volna, hogy a Szent Szellem mindenkit megérintett volna, hogy a Szent Szellem mindenkivel olyan kapcsolatban lehetne, mint amilyen kapcsolatban volt Mózesrel, Dáviddal, Gedeonnal, Sámsonnal és lehetne sorolni a kiválasztottakat.

Nem a saját agyukból pattant ki az, amit mondtak, hanem a Szellem szállt rájuk és a Szellem által szólták azokat a titkos dolgokat, amiket Ő akart, hogy kimondjanak, hogy azok be tudjanak következni.

Óriási dolog, hogy aki kezdetben valóban tényleg ott lebegett a vizek felett, aki valóban rászállt Mózesre, aki valóban szétválasztotta a Vörös-tengert, aki valóban megjelent, mint tűzoszlop, aki valóban a mennyei mannákat szolgáltatotta Izrael fiainak, Ő most bennünk lakik, bennünk lakozást vett. Ez több mint egy egyszerű mondat.

Amikor ezt megérted, amikor ezt felismered és megérint téged, hogy mennyire nagy kiváltság a mi számunkra, mekkora hatalmas ajándék ez, akkor kell benned legyen egy éhség, egy kívánság arra, hogy még jobban meg akard ismerni Őt. Mert megérted, hogy valóban igaz, hogy ugyanaz az erő, ami feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz az erő ott van benned. Ott van benned!

Jó, de nem látom. Miért, látod a gyümölcsfád mély gyökereit a kertedben? Nem látod, de mégis ott van. Ha meg akarod látni, akkor fel kell ásni a kertet és meg kell nézni, hogy milyen mélyen van. A Szent Szellem is ott van benned, mélyen ott van benned. Nem elérhetetlenül mély, nem kikutathatatlanul mély, nem olyan mélyen van, hogy ne lehetne hozzá eljutni vagy csak a kiváltságosoknak lehetne hozzáférni.

Mindenkinek megvan a képessége a lehetősége arra, hogy megismerje Őt személyesen és ráadásul erre a Szent Szellem még vágyakozik is. Ráadásul az iránta való éhségünket Ő maga táplálja. Az, hogy mi kívánczunk Ő utána ez nem saját forrásból ered, hanem még ezt a kívánságot is Ő adja nekünk. Akarjuk-e ezt a kívánságot még jobban? Akarjuk-e jobban megismerni Őt? Akkor ennek teret kell engedni és egyszerűen csak meg kell szólítani, hogy akarok belőled többet,

ismertesd meg a te útjaidat jobban velem, kívánczolni akarok a Te vized után, adj nekem még többet ebből a megértésből, a kijelentésből, hadd lássam meg!

Keresd és kutasd és azt fogod észrevenni, hogy a Szent Szellem vezet téged. Nem úgy fog szólanı hozzád, hogy fizikai hangokat fogsz hallani a füledben, még nagyon sokszor nem is benső hangokat hallasz, hanem lesz benned egy késztetés, lesz benned egy gyönyörű, bibliai szóhasználattal élve egy bizonyosság ott belül, hogy Ő mit mond, hogy mire vezet téged.

A Szent Szellem annyira, de annyira nagyon tiszteli az Igét, annyira, de annyira tiszteli Jézust, hogy soha, soha egy betű erejéig sem mondana ellent neki. Mindig mindent az Igével összhangban közöl veled. Ezért amikor különféle hangokat hall az ember, meg különféle érzései vannak, meg különböző megtapasztalásai, vagy megérzései, akkor az Ige biztos alap. Isten még ebben is segített nekünk, hogy leírta nekünk, hogy mi az Ő akarata, mi az Ő természete, mi az Ő vágya.

Ott van az írott Ige, ezt összevethetjük azzal, ami megjelenik bennünk, a szívünkben, a fejünkben gondolatoként vagy bármilyen módon, hogy vajon ezt valóban Isten mondta, vagy csak én gondoltam ezt saját magamból, vagy ez az ellenségnek a hangja? Honnan van ez az egész bennem? Nem nehéz a Szent Szellemet követni. Jézus azt mondta, hogy az én juhaim hallják az én szót. A sátán akarja elhitetni veled azt, hogy ez olyan borzasztó nehéz, hogy ezt csak a legkifinomultabb, a legerőteljesebb keresztények, akik már nagyon érettek, akik már évtizedek óta vele járnak, csak azoknak van esélye vele együtt mozdulni. Ez hazugság.

Amikor te kicsi csecsemő voltál a testben megismerted anyukádnak a hangját. Anyukád is ismerte a te hangodat, amikor felsírtál. Őt gyerek közül is megismerte, hogy melyiké ez a visító hang. Mondta, hogy hát ez az enyém. Lehet, hogy a mi hangunk is néha úgy hallatszik fönn a mennyben, mintha visítanánk, de az anya mit csinál a gyermekkel? Magához vonja, édesgeti, megnyugtatja, vigasztalja, bátorítja, segíti. Ezt teszi Ő velünk. S a kicsi gyermek is ismeri a szüleinek a hangját.

Aztán amikor kinyílik igazából az értelme és egy, két, három, öt éves lesz, akkor már még jobban ismeri a hangját. Ahogy az ember halad előre, egyre jobban ismeri ezt a hangot. De már kicsi csecsemőként, egynaposan is, kétnaposan is, három napon is anyukád hangját felismerted. Amikor sírtál, ő szólt hozzád és megnyugodtál. Bizony! Ne gondold, hogy annyira nagyon nehéz. Ezt a sátán akarja elhitetni a keresztényekkel, hogy nehéz meghallani Isten hangját. Nem nehéz! A testünknek nehéz rászánnia magát arra, hogy keressük. A hústest természetnek, az önös érdekeknek, a helytelen gondolatoknak, mert nem akarnak engedelmessé válni.

Mondanom azt, hogy eljuthatsz arra a szintre, amikor a tested is azt akarja majd, amit a szellemed belülről, de ez csak akkor történik meg, amikor a testből kiköltözünk. Amíg ebben a fizikai létben így létezünk, addig a test a szellem ellen törekszik a szellem pedig a test ellen és a középben álló lelked megváltoztatása által tudod eldönteni azt, hogy a szellem oldalára állsz, vagy a test oldalára állsz. Legfőképpen az által, hogy hogyan gondolkodol, hogyan forgatod az elmédben az Igét, hogy minek adsz teret az elmédben.

Ha egy emberen megnyugodott a Szent Szellem az ószövetségben, akkor az felismerhető volt. Nem volt olyan, hogy a Szent Szellem valakin megnyugodott volna, adott neki erőt, bölcsességet, képességet, akkor a pince mélyén a hordók mögött elbújva magában dűnnyögött volna. Mindenki, aki körülötte volt, felismerte azt, hogy ez az ember valahogy más. Az az ember, akin ott van a Szent Szellem, aki felkent, ő más, mint az átlag, más, mint a többi.

Legutóbb beszéltem erről egy-két mondatot, csak egy kicsit hadd ismétljem el. Amikor a fáraó szembesült azzal, hogy József megfejti az ő álmait és ráadásul nagyon bölcs tanácsot ad, hogy mit kezdjen ezzel az álommal és a következő hét évben, meg az azt követő hét évben mit csináljon, akkor a fáraó, aki nem volt istenhívő, aki a sokistenhitben teljesen távol állt az isteni tudománytól, felismerte, hogy ezen a fiatal emberen, ezen a Józsefen van valami olyasmi, ami az én papjaimon, meg az én tudósaimon, meg az én varázslóimon nincsen. Mert azok egyik sem tudta megfejteni az álmokat, de ez a fiatal ember meg tudta. Nemcsak meg tudta fejteni, hanem még meg is mondta, hogy mit kell ezzel kezdenem, mit kell ezzel csinálnom. Felismerte a bölcsességet, a tudást és felismerte azt a természetfölötti erőt, amely rajta volt és nem csak hogy felismerte, hanem helyesen

határozta meg és azt mondta, hogy az Istennek a Szent Szelleme van rajtad. Egy nem hívő ember is képes volt ezt meglátni.

Amikor Isten elhív egy feladatra, akkor megadja a képességet is hozzá. Ahogy ez így volt az ószövetségben az elhívottakkal, ugyanúgy így van ez ma is. Ha elhív téged valamilyen feladatra, akkor megadja hozzá a képességet is. A Szent Szellem képességeit. Nem a saját képességeidet, hanem a Szent Szellem képességeit adja és ezek nem természetes képességek.

Így volt ez Mózes idejében is, amikor utasítást adott Isten Mózesnek, hogy építse fel a szent sátrat, ahol Ő tud lakozni és ezzel kapcsolatban nagyon-nagyon pontos utasításokat adott. Le van írva szépen a 2Mózesben, hogy hogyan kell felépíteni. Ugye ez a mennyeknek a földi leképződése, változata. A mennyeihez hasonló volt és tökéletesnek kellett lennie. Ha Isten azt mondja valakinek, hogy figyelj, itt a mennyei eredeti, ezt a földön csináld meg tökéletesen, akkor te képes vagy erre önmagadban? Nem! Nem! Képtelenek vagyunk arra, hogy tökéletesek legyünk, hacsak nem ad Isten hozzá segítséget.

És itt kapcsolódunk be az Igébe a 2Mózes 31-ben, az 1-es verstől olvasom, ahol szeretném, ha látnád azt, hogy nem a saját erőnkől kell nekünk élni az életet, nem a saját megértésünkől, nem csupán önmagunk erőfeszítéséből. Ezek amúgy szükséges dolgok, nem dobjuk ki a józan eszünket az ablakon és nem felejtünk el mindent, amit az iskolában tanultunk, természetesen. Hanem egyszerűen rátámaszkodunk arra az a természetfölöttire, amit Ő ad.

2Mózes 31,1–6.

1. Szóla az Úr Mózesnek mondván:

2. Ímé, név szerint meghívtam Bésaléelt, a Húr fiának, Urinak fiát a Júda nemzetségéből.

3. És betöltöttem őt Istennek Szellemével, bölcsességgel, értelemmel és tudománnyal minden mesterséghez.

4. Hogy tudjon kigondolni mindent, mit aranyból, ezüstből, rézből kell csinálni.

5. És foglaló köveket metszeni, fát faragni, és mindenféle munkákat végezni.

6. És ímé Aholiábot is, Ahizamáknak fiát a Dán nemzetségéből, mellé adtam; és adtam minden értelmesnek szívébe bölcsességet, hogy elkészítsék mindazt, amit néked megparancsoltam.

Isten nem igazságtalan. Kért valamit Mózesről, hogy tökéleteset csináljon, építsen, de nem hagyta őt magára, hogy kínlódjatok, erőlködjetek, amit megtanultatok atyáitoktól, ráadásul most jöttetek ki nemrég a pusztából, előtte nemrég jöttetek ki Egyiptomból, előtte meg mindenféle nemzetség voltatok. Nem is voltatok igazi nép. Nem volt olyan több évszázados, generációs tudomány mögöttetek, hogy apáról fiúra szállva mindenféle dolgot tudnátok csinálni, de elvárom azt, hogy ti építsetek nekem tökéletes hajlékot. Azt mondja itt Isten, hogy a Szent Szellemet küldöm el rátok. Olvasom még egyszer a 3-as verstől.

3. És betöltöttem őt Istennek Szellemével, bölcsességgel, értelemmel és tudománnyal minden mesterséghez.

4. Hogy tudjon kigondolni mindent, mit aranyból, ezüstből, rézből kell csinálni.

A *kigondolni* az eredetiben tervezést is jelent, hogy képes legyen tervezni mindent, amit aranyból, ezüstből, rézből kell csinálni. A templomban sok minden abból épült és ezért kellett ehhez ismeret és tudás, isteni tudás.

5. És foglaló köveket metszeni, fát faragni, és mindenféle munkákat végezni.

És foglaló köveket metszeni, ez a kőfaragás. A 6-os vers úgy fejeződik be: „adtam minden értelmesnek szívébe bölcsességet, hogy elkészítsék mindazt, amit néked megparancsoltam”. A Szent Szellem dolgozott ezeken az embereken keresztül és így a hétköznapi emberek olyan emberekké váltak, akik mesterek lettek a saját szakmájukban. Ez nem az a mester szakma, amit meg tudunk tanulni, ha kitarthatóak és türelmesek vagyunk és jó kezűességgel rendelkezünk az építőiparban, a képzőművészetekben, a kőfaragásban, az ércművelésben, vagy bármiben. Megtanuljuk a szakmát az iskolában, a mesterünktől, generációkon keresztül végezzük hosszú évtizedeken keresztül és eljutunk egy magas professzionális szintre és a mesterévé válunk a szakmánknak. Az ember el tud jutni

egy pontig, de az mindig olyan, amit még lehet tovább fejleszteni. Itt ezek az emberek a Szent Szellemtől lettek felkenve és a tökéleteset létrehozták Isten számára.

Milyen volt ez a sátor? A sátornak tökéletes templomnak kellett lennie és csakis és kizárólag a Szent Szellem által volt erre lehetőség. Mózes hasonlóképpen hétköznapi ember volt, mint te, vagy én. Mózes hozzánk hasonlóan egy hétköznapi ember volt ugyanolyan természettel, akár hirtelen indulattal, akár hirtelen haraggal, akár gyorsan beszélő szájjal, mielőtt végig gondolta volna, hogy mi az, amit neki csinálnia kell. Mégis az izraeli történelem, az ószövetségi történelem egyik legkiválóbb vezetőjéről beszélünk. Nem a természetes szinten volt ő olyan hatékony és erőteljes. Mi volt a titka? A Szellem. A Szent Szellem ereje segítette őt.

Van itt egy érdekes dolog. Amikor a vezetés terhét már nem bírta ezzel együtt, mert a fizikai test korlátaiba ütközött, akkor azt mondta neki Isten, hogy hetven szolgáló társat válassz ki a vének közül és rajtuk is meg fog nyugodni az a Szellem, ami rajtad van. Ezt is fel szeretném olvasni, a 4Mózes 11-ben van a 16-os, 17-es vers.

4Mózes 11,16–17.

16. Monda azért az Úr Mózesnek: Gyűjts egybe nékem hetven férfiút Izrael vénei közül, akikről tudod, hogy vénei a népnek és annak előjárói, és vidd őket a gyülekezet sátorához, és álljanak ott veled.

17. Akkor alászálok, és szólok ott veled, és elszakasztok abból a Szellemből, amely terajtd van, és teszem őreájuk, hogy viseljék teveled a népnek terhét, és ne viseljed te magad.

Csalóka a magyar nyelv egy kicsit, mert azt a hatást kelti, hogy ott volt a Szellem teljessége Mózesen és abból hetven darabnyit kitépett és azt szétszította, de a Szent Szellem nem olyan, hogy elfogyna. A Szent Szellem nem olyan, hogy ha több emberen kell megnyugodnia, akkor az ereje úgy szanaszét aprózódik.

Az Ő forrása, az Ő buzgó vizű patakja, minél többet merítesz belőle, annál bővizűbb lesz, mert Ő önmagában természetfölötti. Nem úgy kell ezt elképzelni, hogy szakított Isten a Mózesen lévő Szellemből és akkor Mózesnek kevesebb jutott, mert még a maradékot hetvenfelé szét kellett osztani, hanem hogy ugyanaz a szellemiség, ugyanaz a gondolkozásmód, ugyanaz a józanság, ugyanaz a bölcsesség, ugyanaz a prófétálásra való képesség, ugyanaz az erő, ami rajtad van, ugyanaz meg fog nyugodni még más hetven emberen is. Mindez az Ószövetség keretein belül.

Van egy nagyon érdekes dolog és olvasom itt tovább a 24-es verstől egész a végéig az Igét.

4Mózes 11,24–29.

24. Kiméne azért Mózes, és elmondá a népnek az Úr beszédét, és összegyűjte hetven férfiút a nép vénei közül, és állatá őket a sátor körül.

25. Akkor leszálla az Úr felhőben, és szóla néki, és elszakasztá abból a Szellemből, amely őrajta volt, és adá a hetven vén férfiúra. Mihelyt pedig megnyugovék őrajtuk a Szellem, menten prófétálának, de nem többé.

26. Két férfiú azonban elmaradt a táborban; egyiknek neve Eldád, a másiknak neve Médád, és ezeken is megnyugodott a Szellem; mert azok is az összeírottak közül valók, de nem mentek el a sátorhoz, és mégis prófétálának a táborban.

27. Elfutamodék azért egy ifjú, és megjelenté Mózesnek, és monda: Eldád és Médád prófétálnak a táborban.

28. Akkor felele Józsué, a Nún fia, Mózes szolgája, az ő választottai közül való, és monda: Uram, Mózes, tiltsd meg őket!

29. És felele néki Mózes: Avagy érettem buzgólkodol-é? Vajha az Úrnak minden népe próféta volna, hogy adná az Úr az Ő Szellemét őreájuk.

Nagyon sok mindent mond nekünk ez a történet itt. Egyértelműen látszik az, hogy amikor beteltek Szellemmel ők is, vagy legalábbis megnyugodott rajtuk a Szellem, akkor elkezdtek egyből prófétálni, úgy, ahogy Mózes is. Szólták a kinyilatkoztatott és a kijelentett Igét a mennyből. Amikor ez a két ember, aki nem volt ott, amikor ez megtörtént, de mégis a sátruknál az összeírottak között voltak, ott prófétáltak, és jött az ifjú Józsué és monda, hogy tiltsd el őket, hogy ne csinálják ezt. Én

úgy hiszem, hogy itt Mózes válaszreakciója magának Istennek a válaszreakciója. Úgy hiszem, hogy ez a kívánság és ez a vágy, amit Mózes kijelentett, nem csupán a saját szívéből fakadt, hanem ez Isten szívéből, hogy vajha az Úrnak minden népe próféta volna, hogy adná az Úr az Ő Szellemét őrájuk. Ha a prófétai hivatalba nem is került minden egyes ember, de az újjászületés és a Szent Szellem keresztség által ugyanaz a Szellem, ami megnyugodott Mózesen, ugyanaz a Szellem, ami megnyugodott a hetven vénen, beléd került. Az újjászületés által – írja a János levél –, ez a kenet bennetek marad és elvezérel minden igazságra. Ez a kenet megtanít titeket mindenre.

De efölött van még a következő lépcsőfok, a következő lehetőség, hogy az erő szálljon rád és vedd az erőt, ahogy az Apostolok cselekedetei 1,8-ban van, hogy legyél az Ő tanúja. Az a Szellem, aki beléd kerül, amikor újjászületsz, az a te hasznodra van. Téged vezet el mindenhova, ahova neked el kell menned. Téged a te személyes életedben megtart azon az úton, az üdvösségre vezető úton, mert el vagy pecsételve a Szent Szellemmel és nem tudja már senki azt onnan kiszakítani belőled. Olyannyira eggyé váltál a Szent Szellemmel, mint amikor a két pohár vizet összeöntik. Mint amikor fogsz egy vödör vizet és beleborítod a Balatonba, vagy a tengerbe, vagy a folyóba, ugyanazt már nem tudod onnan kiszedni, mert eggyé vált vele. Ugyanígy benned a Szent Szellem eggyé vált veled. Ez neked van! Amikor erő jön rád, amikor veszel erőt és a Szent Szellem által nyelveken szólsz, amikor jön az a második megtapasztalás, az viszont nem a te hasznodra van, hanem arra a feladatra és arra a célra és arra a szolgálatra, amire el vagy hívva. Mindannyiunknak, mint elhívottaknak, mint választottaknak, mint küldötteknek – a szónak a nemes és jó értelmében – szükségünk van erre, hogy ez a fajta kenet megnyugodjon rajtunk. Ez a kenet nem úgy állandó rajtad, mint az a kenet, ami benned van. Abból a kenetből, ami benned van, nem kapsz többet, abból mindent megkaptál. A Szent Szellem teljesen betöltött téged, mindened megvan.

Az ószövetségben Istennek a szuverén választása volt az, hogy kit tölt be, kit tölt el Szent Szellemmel, kire száll rá a Szent Szellem, inkább így fogalmazok, ki az, akin keresztül Ő megnyilvánul. Nem volt ez mindenki számára elérhető, hozzáférhető. A Szent Szellem azokra szállt rá, akiket Isten használni akart valamilyen célra. Tudom, hogy nagyon önzően hangzik most ez az én számból, hogy Istent ezzel vádolom, hogy eszközként használta ezeket az embereket, de a Szent Szellem azért szállt azokra az emberekre, mert volt valamilyen terve, célja Istennek azokkal az emberekkel és azokon az embereken keresztül. Nem azért szállt rájuk, hogy menő vállalkozást tudjanak csinálni és harmincméteres medencéjük lehessen az udvaron, a saját hasznukra. Bár ezek nem rossz dolgok, egyik sem, se a medence, se a jó vállalkozás, se a drága autó, de a Szent Szellem az ószövetségben valamilyen feladat betöltésére, valamilyen terv kimunkálására adatott.

Sem Mózes, sem Sámson, sem Gedeon nem azért lett felkenve a Szent Szellemmel, mert volt bennük valami különleges. Nem azért, mert volt bennük valami olyan dolog, ami miatt ők ezt megérdemelték, vagy kiérdemelték volna. Nem tettek érte semmit és igazából ők ezt nem is kérték. Sámson, amikor járt az erőben és a szamar állkapocsonttal legyőzött ezret, megkötözték őt és úgy tépte szét a kötelet természetfölötti erővel, mintha az egy megégett kis cérnaszál lenne, de az az erő elhagyta őt, amikor engedetlen volt. Egyszer kérte ott a legvégén –ismerjük a történetet –, amikor kikötözték az oszlopokhoz, akkor kérte, hogy ez az erő hadd jöjjön vissza újra. És az oszlopokat elrántva, hogy leborult az egész épület, a halálával több ellenséget ölt meg, mint életében. De igazából Mózes sem kérte, hogy én akarok lenni a kiválasztott. Én akarok lenni az, aki kivezetem Egyiptomból a zsidóságot, vagy én akarok lenni ez, vagy én akarok lenni az. Isten szuverén választása volt. Isten kiválasztása volt, ami Isten eszközévé tette őket. Mert Istennek célja volt ezekkel az emberekkel, még pedig, hogy megerősítse őket abban, amire elhívta őket. Mert jött az elhívás, jött a küldetés, jött a kiválasztás és jött hozzá a Szent Szellem ereje, hogy azt az elhívást, a küldetést be tudják tölteni. Az az igazság, hogy ezek az emberek olyan küldetést töltöttek be, amit a saját erejükből nem lettek volna képesek elvégezni és betölteni.

Ebben az értelemben a helyzet ma sem változott sokat. Az elhívásod, a küldetésed, a szolgálataod, olyan, ami túlmutat azon, hogy te azt a saját erődből meg tudnád csinálni. Ezért égetően szükséges és fontos dolog az, hogy betöltekezzünk Szent Szellemmel, mert különben csak a testünk erejének a

végéig tudunk elmenni. Mózesnek vezetői képességre volt szüksége, ezeknek a munkásoknak, akik építették a sátrat, bölcsességre, kézügyességre, kreativitásra volt szükségük, Sámsonnak fizikai erőre volt szüksége. A Szent Szellemnek nem az volt a feladata az ószövetségben, hogy kialakítsa a közösséget az egyén és Isten között, hanem hogy elvégezzék azt a konkrét munkát, ami rájuk lett bízva.

Ugyanakkor az ószövetségben a Szent Szellemnek ezt a jelenlétét ezek az emberek el tudták vesztíteni. Nem úgy volt ez, hogy rájuk szállt a Szent Szellem és onnantól kezdve, míg világ a világ, abban az erőben, bölcsességben jártak. Van erre példa nem is egy, akár az említett Sámson is egy példa erre, hogy amikor úgy viselkedett, és úgy tette a dolgokat, hogy az az engedelmisség keretein belül volt, akkor volt erő, amikor engedetlen volt, akkor nem volt erő. Az egyik legjobb példa és a talán a legnépszerűbb példa Saul király. Amikor rászállt a Szent Szellem, akkor hatalmas tetteket hajtott végre, de amikor vétkezett, akkor eltávozott a Szent Szellem és ott maradt a jelenlét és az erő nélkül. Próbálta és csinálta tovább a saját maga dolgait, de a szellemi erő nélkül. Láttuk a végét, hogy mi történt.

Mi a helyzet Dáviddal? Mert a Betsabéval elkövetett bűnét, ezt a szégyenletes dolgot, hogy egy férjes asszonyt az ágyába vitt és teherbe ejtette, még azzal tetézte, hogy a Betsabé férjét meg is ölette. Azt gondolná az ember, hogy azért ez súlyosabb dolog, mint amikor nem jött a próféta és bemutattam én az áldozatot, ahogy Saulnál volt a probléma, itt azért mégis emberek haltak meg. Engedetlenség ez is, meg az is persze, de Dávid a bűnét nem tudta elrejteni. Nyilvánvaló, hogy tudta Dávid, hogy nincs garancia arra, hogy az a Szellem, ami fölötté van, az ott marad vele és Dávid tudta, hogy ahogy Saul elhagyta – mondom, ószövetségi keretekről beszélünk – ez az erő és ez a jelenlét, úgy őt is elhagyhatja a Szent Szellem.

Ha látni akarjuk igazán Dávid szívét, ha meg akarjuk ismerni igazán a személyiségét, akkor abból tudjuk meg, hogy ebben a helyzetben, amikor a próféta szembesítette őt a bűnével, és a saját szemei előtt is megnyílt, hogy mekkora ostoba voltam, hogy lehettem ilyen ostoba. Tehát az akkori reakciója elárulja azt, hogy igazából mi volt a szívében. Olyan gyönyörűen van leírva ez a Zsoltárokban, hogy az egészet föl fogom olvasni. Nem tudom szebben elmondani és nem is akarom, mint ahogyan Dávid maga mondja el, amikor szembesült ezzel. Mert itt ez megmutatja, hogy ő hogyan viszonyult a Szent Szellemhez, hogyan viszonyult az Ő jelenlétéhez. Mert ismerte Dávid a Szent Szellemet. A Szent Szellem által volt a királysága sikeres. A Szent Szellem által győzte le az ellenséget. A Szent Szellem által volt képes a Zsoltárokat megírni. és mint éneklőmester, bevezette egész Izraelt egy megújult, egy csodálatos, egy újfajta dicsőítésbe, ami előtte úgy nem volt. Az 51. zsoltárban az 1. verstől, amikor Dávid szembesül azzal, hogy hát igen, nagy ostoba volt, akkor feltárulkozik a szíve és kiált.

Zsoltárok 51,1–13.

1. Könyörülj rajtam én Istenem a Te kegyelmességed szerint; irgalmasságodnak sokasága szerint töröld el az én bűneimet!

Álljunk meg itt egy pillanatra. Miért imádkozta ezt Dávid? Miért imádkozhatta ezt Dávid? Mert ismerte Istent, hogy Ő ilyen. Mert tudta, hogy Isten nagy irgalmú és nagy kegyelmű. Nem visszaélt a kegyelemmel, hanem akart vele élni, már az ószövetség keretein belül. Könyörgött. Egy igazi megterés volt benne!

2. Egészen moss ki engem az én álnokságomból, és az én bűneimtől tisztíts meg engem;

3. Mert elismerem az én bűneimet, és az én vétkem szüntelen előttem forog.

Ez itt egy kulcsdolog, azt hiszem. Van egy nagy tévedés az újszövetséget hirdető teológiában, amikor is azt gondoljuk, hogy a bűneink oda lettek szögezve a keresztfára és hogy nincsen már bűnünk, akkor semmit nem kell nekünk már ezzel foglalkozni. Természetesen a Bárány vére megmosott bennünket és ott vagyunk az Atya előtt megmosva, szentül, feddhetetlenül. Semmi nem tudja ezt a közösséget, ezt a kapcsolatot, hogy én fiú lettem, megtörni, megváltoztatni. Semmi nem képes erre! Nyitva a menny ajtaja, bármikor mehetek, mert meg vagyok mosva a Bárány vérével. Ugyanakkor, ha valamit hibázok, elrontok, tudatlanul, tudatosan, bárhogy és nincs bennem megterés és azt mondom, hogy hát ez nem számít, hogy beléd rúgtam, nem számít az, hogy erkölcstelen

voltam, mert meg vagyok mosva. Nem számít az, hogy milyen csúnyán beszéltem veled. Nem számít az, hogy loptam, csaltam, hazudtam, mert meg vagyok mosva. Akkor az a fajta töredelmes szív, az a fajta bűnbánó szív, hogy én elismerem azt, hogy hibáztam, ez nincs meg benned. Ahogy összeköttetésed van a mennyel és üdvösséged van, úgy a tested és a lelked kárt fog szenvedni. Ez egy büszkeség, aminek Isten ellenáll és jön ennek az aratása. Nem vagyunk bűnközpontúak, nem vagyunk azok, akik mindig azt nézzük, hogy nehogy valamit elrontsunk, hanem azok vagyunk, akik elismerjük, akkor, ha hibáztunk, azt, hogy hibáztunk, ahogy Dávid is elismerte itt: „Mert elismerem az én bűneimet, és az én vétkem szüntelen előttem forog”. Nekünk a vétkünknak már nem kell szüntelenül előttünk forognia, mert Jézus elhordozta azt. Az én ítéletem a vétkeimért Jézusra lett helyezve. Nem kell állandóan a bűn tudatában élnem, de hálaadásban lehetek azért, mert meg vagyok váltva, hálaadásban lehetek azért, mert hibáztam, viszont van bennem megtérés. Van bennem akarat, van bennem szándék, hogy kiigazítsam az én útjaimat. Van bennem elismerés, hogy elismerem, hogy hibáztam. Ehhez pedig mi kell? Alázat. Nem alázatoskodás és nem kell ezt mindenkinek ezerfelé kiabálni mindig, hanem van bennem egy alázat, hogy hibáztam. Bátorsággal járulok a kegyelemmel teljes királyi trón elé, hogy köszönöm, hogy a bűnt, amit elkövettem tegnap, ma, és amit holnapután lehet, hogy fogok, nem tudom, mikor már azt is eltörölted, már azt is megbocsátottad nekem Jézus vérén keresztül. A töredelmes szív, amiről olvasunk, itt Dávidban megvolt. Emiatt volt Dávid az az ember, aki kedves volt Isten előtt.

4. Egyedül ellened vétkeztem, és cselekedtem azt, ami gonosz a Te szemeid előtt; hogy igaznak találtassál beszédeidben, és tisztának, midőn ítéltetel.

Micsoda egy csodálatos elismerés ez Istennek egy olyan ember szájából, aki nagyon gonosz dolgot tett. Egyedül ellened vétkeztem Istenem – mondja itt Dávid.

5. Ímé én vétékben formáltattam, és bűnben fogant engem az anyám.

6. Ímé, Te az igazságban gyönyörködsz, amely a bensőben van, és az elrejtett bölcsességre tanítasz engem.

7. Tisztíts meg engem izsóppal, és tiszta leszek; moss meg engem, és a hónál fehérebb leszek.

8. Hallass örömet és vigasságot velem, hogy örvendezzenek csontjaim, amelyeket összetörtél.

9. Rejtsd el orcádat az én bűneimtől, és töröld el minden gonoszságomat.

10. Tiszta szívet teremts bennem, oh Isten, és az erős szellemet újítsd meg bennem.

11. Ne vess el engem a Te orcád elől, és a Te Szent Szellemedet ne vedd el tőlem.

Saul szájából nem hallunk ilyeneket, amikor a próféta szembesíti őt a bűnével. Dávid szájából egyből ez a fajta félelem megjelenik, hogy nem akarom elveszíteni a jelenlétedet, ne vedd el tőlem a Szellemedet.

12. Add meg nékem a Te üdvösségednek örömét, és az engedelmesség szellemével támogass engem.

13. Akkor a bűnösöket a Te útjaidra tanítom, és a vétkezők megtérnek hozzád.

Ez az utolsó vers nincs vastagon kiemelve a mi Bibliánkban. Ha lenne rá mód, nemcsak, hogy vastagon kiemelném, még be is keretezném, mert itt látszik igazából még pluszban Dávid szíve, hogy miért akarja ő azt, hogy a Szellem rajta nyugodjon. Hogy erő legyen rajta, hogy még nagyobb gazdagsága legyen, hogy még több ágyasa legyen, hogy még több ellenséges király felett tudjon uralkodni? Nem! Add meg nékem a Te üdvösségednek örömét és az engedelmesség szellemével támogass engem. Vannak fordítások, amelyek azt írják, hogy hadd hirdessem a bűnösöknek a Te útjaidat. Hadd tanítsam a hozzám hasonlóan vétkezőket arra, hogy nem jó az úgy, ahogy csinálják, hogy megtérjenek Tehozzád. Add nekem a Szellemedet, hogy el tudjam végezni azt a munkát, ami a Te munkád énbennem. Hadd maradjon a Szellem rajtam, hogy tudjam végezni a munkát, hogy a bűnösöket hozzád tudjam fordítani. Egy valódi bűnbánat leírása ez és Dávid legnagyobb félelmének a leírása ez. Mert amíg Saul attól félt, hogy az emberek előtti tisztessége és a renoméja, az imázsa csorbul, addig Dávid értette a lényegét. Tudta, hogy ha a Szent Szellem elhagyja őt, akkor csak a saját testi képességei maradnak. Ha a Szent Szellem elhagyja őt, akkor hétköznapi emberré válik. Ha a Szent Szellem elhagyja őt, akkor erő nélküli emberé válik, olyanná, mint bárki más.

Utolsó igevers, és ezzel zárom, az 1Korinthus 2,10–11. Újszövetségről beszélünk. Dávid ószövetségi ember volt, sok mindent értett már abból, amit ma sok újszövetségi hívő nem ért még, de itt ezt mondja Pál:

1Korinthus 2,10–11.

10. Nekünk azonban az Isten kijelentette az Ő Szelleme által: mert a Szellem mindeneket vizsgál, még az Istennek mélységeit is.

11. Mert kicsoda tudja az emberek közül az ember dolgait, hanemha az embernek szelleme, amely őbenne van? Azonképpen az Isten dolgait sem ismeri senki, hanemha az Istennek Szelleme.

Tanácsolom, bátorítom mindannyiótokat, hogy elmélkedjen, gondolkodjon Őróla. Az imádságaik ne száraz, kopott, fakó, „könyörülj meg rajtam és áldjál meg engem” imádságok legyenek csupán, hanem lépjenek túl a szavaid azon, hogy önmagadra gondolva, csupán magadnak kérsz valamit. Keresd, kutasd a Szellemel való közösséget. Keresd és kutasd azt, hogy mi a funkciója, mert van több annál, mint amit eddig megtapasztaltunk. Sokszor nagyon jellemző, hogy rendkívül egyszerű, nem képzett emberek jobban ismerik Isten Szellemét és a Szellem mozdulásait, mint akik professzorok, vagy nagyon jól ismerik a betűt. Nagyon sokszor a Szellem igazi, jó, valódi ismeretében, vagy megismerésében akadály az a fajta intellektuális tudás, amely kiszorítja magát Istent és csak a betűt tanulmányozza.

A tanulás és a képesítés rendkívül csodálatos dolgok és erre bátorítunk mindenkit, hogy képezze magát, tanuljon, iskolában, autodidakta módon, keresd, kutasd, fejleszd magad, de csupán intellektuális fejben lévő, elmebeli tudással nem vagyunk képesek arra, amire a Szellem elhívott minket. A Biblia igazságait csakis és kizárólag a Szent Szellem tudja kijelenteni a szívünkben, nem lehet máshogy hozzáférni, hozzájutni. Úgyhogy keresd, kutasd, ássál mélyre, olvasd, igyad, egyed, emészd, kérőddz rajta, amilyen módon csak van rá módod és lehetőség! Válgjál éhessé rá! Azt imádkozom, és azért imádkozom, hogy csillapíthatatlan éhség legyen mindannyiunkban az Ige ismerete után. Van prófécia erről az Ószövetségben, hogy éhséget bocsátok a földre. Nem az étel után való éhséget, hanem az Isten beszéde, az Úr Igéje után való éhséget. Aki éhes, aki szomjas, azt lehet megelégtíteni. Aki jóllakott, meg vallásos, meg el vagyok telve, nekem ennyi is elég, ő megelégszik annyival. Akkor ugyanúgy szeretve vagy Istentől, csak így az ember kimarad a dolgokból. Én nem akarok kimaradni! Te? Ti sem! Dicsőség Istennek!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

*„Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról,
és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta
Őt a halálból, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk
a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást
az üdvösségre.” (Róm. 10,9–10)*

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én
megigazulásomért, a Biblia tanítása szerint.

Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!
Költözz a szívembe és teremts újjá engem!

Jézus, Te vagy az én Uram!
Jézus, Te vagy az én Megváltóm!
Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm!

Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm, Úr Jézus, az örök életet! Amen.

